

Om å gi og få respons på arbeidskrav fra medstudent

I dette informasjonsskrivet vil vi gi dere informasjon og tips til det å gi og få respons på arbeidskrav fra medstudent.

Av pedagogiske grunner har vi valgt å gjøre det slik at studenter på enkelte arbeidskrav gir respons til medstudent. Vår og andres erfaring er at studenter lærer mye av dette. En lærer mer om selve faget, en lærer om det å være i en læreprosess og en lærer om hva som bidrar til egen og andres læring. Det å gi tilbakemelding er en situasjon som ligner på den en møter i yrkesutøvelsen, hvor en både gir og får respons på det arbeidet en utfører. Å arbeide med dette i studiet vil derfor bidra til å kvalifisere seg som yrkesutøver.

De fleste opplever å «bli blind» for sin egen tekst, derfor er det nyttig å få respons fra andre. Ved å gå inn i en annens tekst og gi kommentarer blir en også mer bevisst på hvordan en tekst fungerer og dette er igjen nyttig i eget skrivearbeid (Dysthe m.fl. 2000).

Å gi respons innebærer at en til en viss grad skifter fra student til lærerrolle. En må endre tolkningsposisjon, reorganisere kunnskap, ordlegge seg slik at den andre forstår – alt dette innebærer læring. I følge sosiokulturell læringsteori er kunnskap ulikt fordelt (distribuert) mellom mennesker i et fellesskap. Ulikhet i perspektiv, kompetanse, kunnskap osv blir viktige forutsetninger for læring gjennom at en utfordrer hverandre og utfyller hverandre. (Løkensgard Hoel og Haugaløkken 2003).

Å vise fram eget arbeid - å være i en sårbar posisjon

Det å vise fram noe av det en selv har skrevet kan sette en i en sårbar posisjon. De fleste av oss opplever gjerne ubehag ved å vise fram noe av det vi har skrevet, kanskje særlig hvis det er uferdig. Samtidig er det det vi lærer av, å få innspill underveis i vårt arbeid. Dette er det viktig å ha med seg som en bakgrunnsforståelse når en skal gi respons. Det betyr ikke at en bare skal kommentere det som er bra, men det understreker hvor viktig formen på responsen er.

Tidligere har noen studenter ønsket at responsen skal gis anonymt. Dette er etter vår vurdering svært uhensiktsmessig. Det er ofte en hjelp å kjenne den en skal gi respons til. Da kan en formulere seg med den aktuelle personen i tankene og tilpasse responsen til hvordan en tenker at den andre forstår og lærer best. Det er også et poeng at den som får responsen vet hvem den er gitt av. Da er det mulig å spørre om noe er uklart. Det å kunne stå for de vurderingene en har gjort er også viktig erfaring i arbeidet med å utvikle seg til en kvalifisert yrkesutøver. Hvis en ikke kan stå for vurderingen av et arbeidskrav til en medstudent, er det vanskelig å tenke seg at en kan stå for en vurdering av om en sosialklient skal få sosialhjelp eller vurderingen av et barns omsorgssituasjon.

Fordi en er sårbar, er det lett å gjøre responssituasjonen mindre truende ved for eksempel at den som har skrevet unnskylder seg og den som skal gi respons er altfor forsiktig. Det er derfor viktig å være oppmerksom på dette slik at responsen blir mest mulig meningsfylt (Dysthe m.fl. 2000).

Kan studenter nok til å gi respons?

Mange studenter tar det å gi respons til medstudent svært alvorlig og det er vi glade for, samtidig tar noen det så alvorlig at de mener at de absolutt ikke er faglig kvalifisert til å mene noe. I undersøkelser hvor studenter har veiledet ser det ut til å ha hatt en positiv effekt på læringen. I forsøk med studenter som veiledere viste det seg at eksamensresultatene ble bedre når studentene veiledet og underviste studenter (Raaheim 1997 i Tåsen m. fl. 2004). I undersøkelser hvor studenter har vært sensorer, har studentkommisjoner og lærerkommisjoner vurdert besvarelsene svært likt (Tåsen m.fl. 2004).

For å gi relevant respons forutsettes det at pensum er lest, akkurat som det forutsettes lest for å skrive selve arbeidskravet. Hvis en er usikker på hvordan noe skal forstås faglig, kan en gjerne spørre faglærer eller diskutere med medstudenter. I sosialt arbeid er det mye som kan forstås på flere måter og det er ikke nødvendigvis en fasit, men en må argumentere for hvorfor en forstår en situasjon på en bestemt måte. I stedet for å slå fast noe når en gir respons, kan en også gjerne stille spørsmål – en må ikke ha alle svarene selv for å kunne stille gode spørsmål.

Hvordan gi respons?

Utgangspunktet for den responsen dere som studenter skal gi er kriteriene som er fastsatt i forhold til oppgaven – en kriteriebasert respons. Det som skal vurderes er hvordan teksten samsvarer med kriteriene som er gitt.

«Konstruktiv kritikk» i veiledning ble av studenter ved Universitet i Oslo beskrevet som: Synliggjøre det gode, vise hva som er verdt å ta vare på, klargjøre det uklare, gi retning til arbeidet med det som er uferdig, gi lyst og energi til det arbeidet som gjenstår (Handal og Lauvås 1998 i Dysthe m.fl. 2000).

Dysthe m.fl. (2000:139) gir tips til strategier for tilbakemelding. De nevner bl.a.

- Begynn med høyere tekstnivå, ikke med språklige formuleringer og rettskrivingen.
- Be om presisering, klargjøring: «Mener du at», «vil det si at ...» «jeg forstår ikke riktig», «jeg er noe usikker på», «er det mulig».
- Oppsummer: «Jeg oppfatter dette slik at ...».
- Er påstandene underbygget.
- Holder argumentasjonen.
- Tekstens struktur.
- Referansebruk.

Skriftlig og muntlig

I noen sammenhenger gis det muntlig tilbakemelding, i andre sammenhenger er det en skriftlig tilbakemelding. Det er forskjell på det muntlige og det skriftlige. Den skriftlige responsen blir stående, og den kan ofte virke mer bastant enn det muntlige. Det skrevne ord er der svart på hvitt. Det er heller ikke alltid mulig å oppklare misforståelser med en gang. En bør derfor tenke igjennom hvordan formuleringene kan oppfattes.

Hva ønsker du respons på?

Ofte er det konkrete ting vi er usikre på om vi har fått til, eller det kan være noe som vi strever med i skrivearbeidet vårt. Da kan det være hensiktsmessig å etterspørre respons på akkurat dette området. Det vil også gjøre det lettere for medstudenten å gi relevant og nyttig respons.

Hvis noe er uklart i responsen så spør medstudent hva som er ment. Det kan lede til gode faglige diskusjoner. Det er jo ofte ikke én fasit.

Praktiske forhold

Som student skal dere ikke vurdere om oppgaven er bedre enn F eller ikke. Godkjenningsvurderingen dere gir er knyttet til om oppgaven er besvart. I hovedsak er en oppgave besvart når den er levert. Det som kan føre til krav om omarbeiding er hvis for eksempel besvarelsen skal være på 2000 ord og den er på 500 eller man har skrevet om noe helt annet enn det en er blitt spurt om. Hvis medstudenten har fulgt de ytre kravene, og forsøker å besvare spørsmålene i oppgaven, regnes oppgaven som besvart. Dersom dere vurderer at medstudent ikke har besvart oppgaven, skal dere ta kontakt med faglærer i tillegg til kommentaren dere gir til medstudent.

Hvis det er ting dere ellers lurer på så spør gjerne faglærer. Se for øvrig administrative ordninger vedrørende medstudentrespons.

Referanser

- Dysthe, Olga, Frøydis Hertzberg og Torlaug Løkensgard Hoel (2000). Skrive for å lære. Oslo: Abstrakt Forlag.
- Løkensgard Hoel, Torlaug og Ove Kr. Haugaløkken (2003). Responsgrupper som læringsressurs i arbeidet med mapper. I: Mapper som pedagogisk redskap. Dysthe og Engelsen (red). Oslo: Abstrakt Forlag.
- Taasen, Inger, Anton Havnes og Per Lauvås (2004). Mappevurdering – av og for læring. Oslo: Gyldendal Akademisk.

Dato: 1. august 2006, oppdatert mai 2007. Av [Inger Oterholm](#).